

Másodfokú döntés-előkészítő osztály

Ügyiratszám: MD/34775-182011.

Tárgy: a Vodafone Zrt. fellebbezésének elbírálása

Ügyintéző: dr. Rudas-Horváth Krisztina

Határozat

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a Vodafone Magyarország Zrt. (1096 Budapest, Lechner Ödön fasor 6., képviseli: dr. Csikai Attila ügyvéd, kézbesítési cím: 1096 Budapest, Lechner Ödön fasor 6., a továbbiakban: **Fellebbező**) a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2012. január 27-én kelt NY/22102-67/2011. számú határozata (a továbbiakban: **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését

elutasítja,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

A jelen másodfokú határozat a közléssel jogerőssé válik, ellene fellebbezésnek helye nincs.

A másodfokú határozat ellen a közlés napjától számított 30 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással, az illeték előzetes lerovása nélkül, a Fővárosi Törvényszéknek címzett, de az elsőfokú határozatot hozó hatóságnál előterjesztett keresettel lehet élni.

A közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben az ügyfél és a kifejezetten rá vonatkozó rendelkezés tekintetében az eljárás egyéb résztvevője tárgyalás tartását kérheti a bíróságtól.

A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a bírósági felülvizsgálat kezdeményezésére jogosult azonban a keresettel támadott hatósági határozat végrehajtásának felfüggesztését kérheti.

Indokolás

Az elsőfokú hatóság a 900 MHz-es frekvenciasávon nyújtható rádiótávközlési szolgáltatáshoz kapcsolódó frekvenciahasználati jogosultság tárgyában 2011. augusztus 4. napján hivatalból indított árverési eljárását (a továbbiakban: **Árverés, Árverési eljárás**) elsőfokú határozatában eredményesnek nyilvánította, egyúttal az alábbiak szerint rendelkezett az árverés tárgyát képező frekvenciablokkok tekintetében:

Az „A” frekvenciablokk, valamint a fix áron opcionális vételi jog alapján megvásárolt „D” és „E” frekvenciablokkok kapcsán az elsőfokú hatóság a Magyar Posta Zrt. (1138 Budapest, Dunavirág utca 2-6., cgj.: 01-10-042463), az MFB Invest Zrt. (1138 Budapest, Népfürdő utca 22., cgj.: 01-10-045174) és a Magyar Villamos Művek Zrt. (1031 Budapest, Szentendrei út 207-209., cgj.: 01-10-041828) által alkotott konzorciumot (a továbbiakban: **Konzorcium**) nyilvánította az Árverési eljárás nyertesévé az elsőfokú határozatban részletesen kifejtett indokok alapján, a meghatározott feltételek szerint.

A „B” és „C” frekvenciablokkok kapcsán az elsőfokú hatóság az Árverési eljárás nyertesévé (a továbbiakban együtt: **”B” és ”C” blokk nyertesei; inkumbens szolgáltatók**) nyilvánította

- a **Vodafone Magyarország Zrt.**-t (1096 Budapest, Lechner Ödön fasor 6., cgj.: 01-10-044159, a továbbiakban: **Vodafone**) a 887,9-888,9/932,9-933,9 MHz és a 888,9-889,9/933,9-934,9 MHz frekvenciasávú **”B”** frekvenciablokkok,
- a **Magyar Telekom Nyrt.**-t (1013 Budapest, Krisztina körút 55., cgj.: 01-10-041928, a továbbiakban: **Magyar Telekom**) a 886,9-887,9/931,9-932,9 MHz és a 913,9-914,9/958,9-959,9 MHz frekvenciasávú **”B”** frekvenciablokkok,
- a **Telenor Magyarország Zrt.**-t (2045 Törökbálint, Pannon út 1., cgj.: 13-10-040409, a továbbiakban: **Telenor**) pedig a 885,1-885,9/930,1-930,9 MHz frekvenciasávú **”C”** frekvenciablokk és a 885,9-886,9/930,9-931,9 MHz frekvenciasávú **”B”** frekvenciablokk tekintetében

az elsőfokú határozatban részletesen kifejtett indokok alapján, a meghatározott feltételek szerint.

Az elsőfokú hatóság mérlegelési jogkörben úgy döntött, hogy valamennyi frekvenciablokk tekintetében egybefoglalt határozatot hoz.

A Fellebbező az elsőfokú határozat ellen – a törvényes határidőn belül – fellebbezést nyújtott be.

- I. A Fellebbező előadja, hogy a frekvenciasávok felhasználási szabályairól szóló 35/2004. (XII. 28.) IHM rendelet (a továbbiakban **IHM rendelet**) 2011. augusztus 1-től 2011. december 31-ig hatályos 2. sz. melléklet I. fejezet 7.3. b pontja szerint a 2011. június 1-ét követően indított árverési eljárás első fordulójában nem vehet részt olyan vállalkozás, amely Magyarországon állami irányítás alatt áll.

Az **IHM** rendeletet 2012. január 1-i hatállyal helyezte hatályon kívül az egyes miniszteri rendeletek új ország-elnevezéssel összefüggő módosításáról és egyes miniszteri rendeletek hatályon kívül helyezéséről szóló 91/2011. (XII. 30.) NFM rendelet (a továbbiakban: **NFM rendelet**) 76. (d) pontja.

Megjegyzi ennek kapcsán a Fellebbező, hogy az **IM** rendelet hivatkozott rendelkezésével ellentétes rendelkezést sem a 2011. október 7-én hatályba lépett, a frekvenciasávok felhasználási szabályainak megállapításáról szóló 7/2011. (X. 6.) NMHH rendelet (a továbbiakban: **NMHH RAT**) sem más jogszabály nem tartalmaz.

Jelen árverési eljárás 2011. augusztus 4-én indult.

„A 900 MHz-es frekvenciasávon nyújtható rádiótávközlési szolgáltatáshoz kapcsolódó frekvenciahasználati jogosultság tárgyában kiírt árverés” dokumentáció (a továbbiakban: **Dokumentáció, vagy kiírási Dokumentáció**) 2.9.1. e) pontja szerint az árverési eljárásban csak azok vehetnek részt, akik a frekvenciatartományra a frekvenciasáv felhasználási szabályairól szóló jogszabályban (RAT) meghatározott feltételeknek megfelelnek.

A Dokumentáció 3.10. pontja szerint közös jelentkezés (konzorcium) esetén a 2.9.1. pont szerint feltételeknek a konzorcium minden tagjának meg kell felelnie. Az elsőfokú határozat I. pontja szerint nyertesnek nyilvánított Konzorcium mindhárom tagja állami irányítás alatt áll.

A 2011. október 7-től hatályos, de a 28. § (2) bekezdése szerint folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazandó, a frekvenciahasználati jogosultság megszerzését szolgáló árverés és pályázat szabályairól szóló 4/2011. (X. 6.) NMHH rendelet (a továbbiakban: **NMHH Ápszr.**) 13. §-a szerint a részvételi feltételeknek az árverési, illetve a pályázati eljárás teljes időtartama alatt meg kell felelni.

Ugyanezt a szabályt tartalmazza a frekvenciahasználati jogosultság megszerzését szolgáló árverés és pályázat szabályairól szóló 78/2006. (IV. 4.) Kormányrendelet (a továbbiakban: **Korm. rendelet**) 14. § (1) bekezdése, valamint a Dokumentáció 3.8. pontja is, ez utóbbi a megfelelési kötelezettséget kiterjeszti a vonatkozó jogszabályokban foglalt részvételi feltételekre is.

A Dokumentáció 3.19. pontja szerint a személyi, részvételi, összeférhetlenségi előírásokba ütközés esetén nincs helye hiánypótlásnak.

Az NMHH Ápszr. 21. § (4) bekezdése szerint nyertessé kizárólag olyan jelentkező nyilvánítható, amely a jelentkezés benyújtásától kezdve folyamatosan megfelelt az NMHH rendeletben és a Dokumentációban meghatározott feltételeknek.

Mindezek alapján a Fellebbező álláspontja szerint az elsőfokú határozat rendelkező részének I. pontja szerint nyertesnek nyilvánított Konzorcium az eljárás megindulásától az IHM rendelet hatályon kívül helyezéséig terjedő időszakban nem felelt meg az IHM rendeletben és a Dokumentációban foglaltaknak, így nem lehetett volna nyertesnek nyilvánítani.

- II. A Fellebbező az elsőfokú határozat III. b) pontjával kapcsolatban előadja, hogy e pont kötelezi arra, hogy az elsőfokú határozat I. pontja szerint nyertesnek nyilvánított új jogosulttal belföldi barangolás (roaming) szolgáltatás nyújtására vonatkozó szerződést kössön, és amennyiben ez a szerződés nem jönne létre, a Hatóság létrehozhatná a szerződést, megállapíthatná a feltételeit, köztük a szolgáltatás díját is.

A roaming tartalma alapján az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: **Eht.**) 188. § 56. pontja szerinti hozzáférés.

Az Eht. 106. §-a szerint hozzáféréssel kapcsolatos kötelezettséget a Hatóság kizárólag az Eht. 62-65. §-ai szerinti eljárásban, a piacelemzés által feltárt, versenyt korlátozó akadályok által indokolt és azokkal arányos mértékben írhat elő.

A Fellebbező szerint az elsőfokú határozat III. b) pontja szerinti kötelezettség előírását nem előzte meg az Eht. 62-65. §-ai szerinti eljárás, az elsőfokú határozat III. b) pontja szerinti kötelezettségének az Eht. 62-65. és 106. §-ainak való megfelelésére vonatkozó indokolást sem tartalmaz, így ez a rendelkezés az Eht. hivatkozott rendelkezéseibe ütközik.

Mindezen érvei alapján a Fellebbező kéri az elsőfokú határozat I. és III. b) pontjaiban foglalt rendelkezések megsemmisítését, valamint az egyértelműség miatt kifejezetten kéri az elsőfokú határozat fellebbezéssel nem érintett részeinek helybenhagyását.

A másodfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú határozatot, az azt megelőző elsőfokú eljárást, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság döntése jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan, az alábbiak miatt:

I. A másodfokú hatóság elsődlegesen hangsúlyozza, hogy a Fellebbező ezen pontban tett felvetései elsősorban nem jogalkalmazási (azaz a másodfokú hatóság hatáskörébe tartozó), hanem jogalkotási, alkotmányossági kérdéseket érintenek. Így az, hogy az Eht.-ban foglalt felhatalmazás alapján megalkotott, a Magyar Közlönyben szabályosan kihirdetett jogszabály érvényessége és hatályossága, és egy korábbi felhatalmazás alapján azonos tárgykörben alkotott Kormány- illetve miniszteri rendelet érvényessége és hatályossága egymáshoz képest miképpen alakul, illetve, hogy a későbbi felhatalmazás alapján alkotott rendelet hatályba léphet-e, mielőtt a korábbi felhatalmazás alapján alkotott jogszabályt formálisan deregulálják, elsősorban alkotmánybírói eljárásban vitatható kérdés. Az elsőfokú és másodfokú hatóságnak jelen ügyben, mint jogalkalmazónak nincsen és nem volt joga mérlegelni a formailag érvényes és hatályos elnöki rendeletek alkalmazását.

Arra tekintettel ugyanakkor, hogy jelen ügyben a hatáskörrel rendelkező másodfokú hatóság jogszabály szerint [bár a hatáskör a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) 112. § (2) bekezdése alapján a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Szervezeti és Működési Szabályzatában foglaltak szerint az elnökhelyettesre került delegálásra] azonos a jogszabályok megalkotására jogosult szervvel, a másodfokú hatóság az alábbiakat jegyzi meg:

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: **Alkotmány**) 7/A. § (1) bekezdése szerint a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnökének (a továbbiakban: **Elnök**) rendelete jogszabálynak minősül és mivel általánosan kötelező magatartási szabályt az Alkotmányban megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által kiadott jogszabály állapíthat meg, az Elnök Alkotmányban biztosított jogalkotó hatáskörrel rendelkezik.

Az Elnök jogalkotási hatáskörének kereteit, tárgyköreit pedig az Eht., valamint az Mttv. rendelkezései határozzák meg. Az Eht. 182. § (3) bekezdése felhatalmazza az Elnököt arra, hogy rendelettel állapítsa meg a 2. pont alapján a frekvenciahasználati jogosultság megszerzésére kiírt árverés és pályázat szabályait, a 3. pontban foglaltak szerint a frekvenciasávok felhasználási szabályait; az 5. pont értelmében a frekvenciahasználati jogosultság, illetve jog átruházásának és hasznobérbe adásának elveit és részletes feltételeit; valamint a 8. pont alapján a rádióberendezések és elektronikus hírközlő végberendezések megfelelőség-igazolásának és elismerésének, valamint forgalomba hozatalának, forgalmazásának, üzembe helyezésének részletes szabályait

Mindezek alapján az Alkotmányból és az Eht.-ből levezethetően az Elnök az Eht. 2011. augusztus 3. napján hatályba lépett módosítása óta önálló rendeletalkotási jogkörrel, hatáskörrel rendelkezik a frekvenciasávok felhasználási szabályainak, valamint az árverési és pályázati eljárások szabályainak meghatározása vonatkozásában.

Az Eht.-t módosító, az egyes elektronikus hírközlési tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi CVII. törvény (a továbbiakban: **Módosító tv.**) 60. § (3) bekezdése általános jelleggel rögzíti, hogy az Elnöknek az Eht. 182. § (3) bekezdés szerinti jogalkotási hatáskörébe tartozó, a **Módosító tv.** hatálybalépését megelőzően kibocsátott jogszabályok az Elnök által azonos tárgykörben kibocsátott jogszabályok hatálybalépéséig maradnak hatályban, és így a **Módosító tv.** feltételhez (az Elnök rendeleteinek hatályba lépése) kötött hatályvesztést alkalmazva összességében rendelkezett az egyes érintett rendeletek hatályvesztéséről. Párhuzamosan az Elnök jogalkotási hatáskörére vonatkozó szabályok hatályba lépésével egyidejűleg hatályon kívül helyezésre került az érintett miniszterek, valamint a Kormány rendeletalkotásra szóló felhatalmazása mindazon tárgykörökben, melyekben az Elnök a jogalkotásra felhatalmazást kapott.

Az Eht. a korábbi Kormány, illetve miniszteri hatáskörbe tartozó felhatalmazó rendelkezések hatályon kívül helyezésével egyidejűleg a tárgykör szabályozására azonos tartalommal új felhatalmazó rendelkezéseket adott az Elnöknek, ezért a Kormány- és miniszteri végrehajtási rendeletek egyenkénti hatályon kívül helyezéséről szó sem lehetett az Eht.-ban a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: **Jat.**) 13. § (1) bekezdésében foglalt kivétel alapján, hiszen ebben az esetben az Elnök rendeletének megalkotásáig az adott tárgykörök

szabályozatlanok lettek volna, amely jogállami keretek között nem megengedhető. Ehelyett a jogalkotó a Módosító tv.-ben feltételhez (az Elnök rendeleteinek hatályba lépése) kötött hatályvesztést alkalmazva rendelkezett az egyes érintett rendeletek hatályvesztéséről. Mindez megfelel a Fellebbező által említett Jat. 10. § (1) bekezdésében foglaltaknak is.

A Jat. 10. § (1) bekezdése kimondja, hogy hatályos jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés megalkotására hatáskörrel rendelkező szerv helyezheti hatályon kívül.

A Jat. 10. § (2) bekezdésében foglalt kivétel ugyanakkor [„a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel”] az ügy szempontjából fontos, ugyanis a 10. § (3) bekezdése éppen arról rendelkezik, hogy törvényben Kormányrendelet illetve miniszteri rendelet hatályon kívül helyezhető, és a Módosító tv. 60. § (3) bekezdésében a korábbi Kormány- és miniszteri rendeletek feltételhez kötött hatályon kívül helyezése történik.

Azaz a Módosító tv. fenti szakaszából következően mindazon tárgykörben hozott Kormány- és miniszteri rendeletek, amelyek megalkotására az Eht. 2011. augusztus 3-án hatályba lépett módosítása következtében már az Elnök rendelkezik hatáskörrel, az azonos tárgykörben hozott elnöki rendelet hatályba lépése folytán hatályukat veszítik, a továbbiakban már nem alkalmazhatóak.

Másrészt az, hogy a korábbi rendeletek formálisan nem kerültek deregulálásra, az elnöki rendeletek hatályba lépését és alkalmazhatóságát nem érinti, kizárólag technikai jellegű kérdés, ami egyértelműen következik a fentiekben kifejtettekből (Módosító tv.-ben foglalt feltételes hatályvesztés). Ám még ha a Módosító tv. fenti szakaszát figyelmen kívül is hagynánk, a korábbi kormány- és miniszteri rendeletek hatályon kívül helyezésének hiánya akkor sincs semmiben hatással az elnöki rendeletek hatályba lépésére és alkalmazhatóságára.

Ez a Jat. 10. § (4) és (5) bekezdéséből, továbbá 31. § (1) bekezdéséből következik, amely szabályok folytán az elnöki hatáskörbe került korábbi azonos tárgykörben alkotott kormány- és miniszteri rendeletek hatályon kívül helyezésére – a felhatalmazás hatályvesztése miatt – kizárólag a kormány, illetve az adott minisztérium (jelen esetben a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium) rendelkezik hatáskörrel és felhatalmazással. Ennek megfelelően a korábbi Kormány- és miniszteri rendeletek hatályon kívül helyezésére – hatáskör hiányában – nem is kerülhetett és nem is kerülhet sor a jövőben sem az elnöki rendeletek keretében.

Ugyanakkor ez azt jelenti, hogy ezen korábbi kormány- illetve miniszteri rendeletek deregulálásának, formális hatályon kívül helyezésének időpontjára a felhatalmazással rendelkező Elnöknek nincs ráhatása, az a korábbi felhatalmazással bíró szerv diszkréciójába tartozik, tehát nem is függhet az elnöki rendeletek hatálya és alkalmazhatósága ezen rendeletek hatályon kívül helyezésétől. Sem az Alkotmány, sem az Eht., sem pedig a Jat. nem köti jogszabály, az önálló szabályozó szerv jogszabályának hatályba lépését, érvényességét ahhoz, hogy azzal egyidőben az azonos tárgykörben alkotott korábbi rendelet hatályon kívül kell helyezni.

A Jat. ilyen kötelezettséget nem ír elő e körben a Kormány, illetve a miniszter számára [Jat. 10. § (4) és (5) bekezdés, továbbá 31. § (1) bekezdés] különösen nem olyat, hogy ezt a hatályon kívül helyezést még az azonos tárgykörben alkotott jogszabály hatályba lépését megelőzően, vagy azzal egy időben meg kellene tennie.

A Fellebbező által is hivatkozott NFM rendelet 76. § d) pontja, mely „hatályon kívül helyezi” az IHM rendeletet, tehát csupán egy jogtechnikai, formai deregulációt hajtott végre a Jat. 31. § (2) bekezdésének b) pontjával összhangban, vagyis a nemzeti fejlesztési miniszter jogalkotással kapcsolatos felhatalmazásának hatályvesztése okán.

Az, hogy egy jogalkotási felhatalmazással rendelkező szerv mindaddig nem alkothatna rendeletet, amíg a korábbi felhatalmazással rendelkező szerv a korábbi rendeletét hatályon kívül nem helyezi – oda vezetne, hogy a jogalkotási felhatalmazással már nem rendelkező szerv a jogalkotó szerv jogalkotási hatáskörét kiüresíti, elvonja.

Ez ugyanakkor nem lehetséges, mivel a hatáskör, így a jogalkotási felhatalmazás anyagi jogi szabálynak minősül, vagyis annak meglétét folyamatosan vizsgálni kell, a hatásköri szabályoknak minden esetben, folyamatosan meg kell felelni. Így hatásköri szempontból abban az esetben, amikor két, ugyanazon tárgykört szabályozó jogszabály – a Fellebbező szóhasználatával élve – „párhuzamosan hatályban van”, kétséget kizáróan azon jogszabály alkalmazandó, melynek kibocsátója a jogalkotás tekintetében adott időpillanatban hatáskörrel rendelkezik.

Tekintettel arra, hogy 2011. augusztus 3. napjától a fenti jogszabályok megalkotására kizárólag az Elnök rendelkezett hatáskörrel, és a Kormány illetve a miniszter nem, ezért egyértelmű, hogy a felhatalmazással rendelkező Elnök által hozott rendeletek hatályba lépésével a korábbi IHM rendelet és Korm. rendelet már nem volt alkalmazható.

Megjegyzendő, hogy az Elnöknek nemcsak hogy jogalkotási jogosultsága keletkezett az Eht. 182. § (3) bekezdésében foglalt tárgykörökben, hanem a közösségi jogharmonizációs kötelezettség okán a felhatalmazás keretei között a Magyarországot terhelő implementációs kötelezettségnek is eleget kellett tennie az Európai Bizottsággal való egyeztetés alapján 2011. decemberéig, vagyis a Magyarországgal szembeni kötelezettségsszegési eljárás elkerülése érdekében az Elnöknek gyors ütemben kellett megalkotnia az irányelvi rendelkezéseket átültető rendeleteket.

A jogalkotás körében emellett az Elnöknek a Hatóság hatékony és a jogállami garanciáknak megfelelő működése érdekében kiemelt figyelmet kellett fordítania a Hatóság autonóm jogállására is, mely alapjaiban jelent változást mind a RAT, mind pedig az Ápszr. vonatkozásában, vagyis a korábbi IHM rendelet és Korm. rendelet az autonóm, önálló szabályozó szervi státusszal össze nem egyeztethető rendelkezései alapjaiban zárják ki azok alkalmazhatóságát.

A másodfokú hatóság fontosnak tartja rámutatni emellett arra is, hogy az első- és a másodfokú hatóság eljárása során nem rendelkezik hatáskörrel más szerv (Elnök) jogalkotási rendjének elbírására.

A másodfokú hatóság álláspontja szerint nem helytálló a Fellebbező azon érvelése, hogy az elsőfokú hatóság annak ellenére nyilvánította a Konzorciumot nyertessé, hogy az, az eljárás megindulásától az IHM rendelet hatályon kívül helyezéséig nem felelt meg az IHM rendeletben és a Dokumentációban foglaltaknak, így nem lehetett volna nyertessé nyilvánítani, az alábbiak miatt:

A Fellebbező arra alapítja jelen fellebbezői pontban érveit, hogy azt kívánja bizonyítani, az árverési eljárás bizonyos időtartama alatt hatályban volt az IHM rendelet, mely értelmezése szerint olyan feltételt tartalmaz, ami alapján az elsőfokú hatóságnak ki kellett volna zárnia a Konzorciumot az árverési eljárásból.

A hatályosság kérdéskörében az előzőekben leírtak fenntartása mellett a másodfokú hatóság fontosnak tartja rámutatni arra is, hogy az IHM rendelet 2. sz. Mellékletének 7.3. pontja a következőket tartalmazta:

„A 880,1-885,1/925,1-930,1 MHz sáv használatához szükséges frekvenciahasználati jogosultságot a 2011. június 1-jét követően indított árverési eljárás második fordulójában csak akkor szerezheti meg olyan vállalkozás, amely Magyarországon

a) 2011. június 1-jét megelőzően mobil rádiótelefon szolgáltatást nyújtott,

b) állami irányítás alatt áll, vagy

c) az a)-b) pont bármelyikében foglalt kizáró feltételek alá eső

ca) vállalkozás irányítása alatt álló vállalkozás,

cb) vállalkozást irányító vállalkozás,

cc) vállalkozással közös irányítás alatt álló vállalkozás,

*ha a 2011. június 1-jét követően indított árverési eljárás első fordulójában - **melyen a felsorolásban szereplő vállalkozás nem vehetett részt** - nem került nyertes megállapításra.”*

A másodfokú hatóság megállapítása szerint már az IHM rendelet **sem tartalmazott kifejezett kizárást az állami tulajdonú vállalkozás árverés első fordulójában való indulása tekintetében** az idézett jogszabályi hely nyelvtani értelmezése alapján, ezt a kérdést ugyanis az IHM rendelet a kiírási dokumentáció szabályozási körébe utalta. A „*ha a 2011. június 1-jét követően indított árverési eljárás első fordulójában - melyen a felsorolásban szereplő vállalkozás nem vehetett részt - nem került nyertes megállapításra*” kitétel egyértelműen arra utal, hogy az a-c) pontokban foglalt felsorolásban lévő vállalkozás csak akkor nem vehetett részt az árverési eljárás első fordulójában, ha azt egyéb feltételként előírásra került. Amennyiben a jogalkotó szándéka arra irányult volna, hogy a felsorolásban szereplő vállalkozások eleve ki legyenek zárva az árverési eljárás első fordulójából, akkor erre irányuló explicit kizárást tartalmazna az IHM rendelet, de legalább is „*melyen a felsorolásban szereplő vállalkozás nem vehetett részt*” kitétel helyett a „*melyen a felsorolásban szereplő vállalkozás részvétele nem megengedett*” kitétel alkalmazta volna. Az eljárás megindításakor hatályos Korm. rendeletből, így különösen a 4. § (1) bekezdésből, amely szerint a Hatóság által kidolgozott Dokumentációnak kell tartalmaznia az eljárás rendjére vonatkozó alapvető szabályokat, így különösen a jelentkezés feltételeit, illetve az IHM rendelet 2. sz. mellékletének 7.12. pontjából, amely szerint a sáv megszerzésének, használatának, valamint a frekvenciahasználati jogosultság, illetve jog átruházásának további feltételeit a frekvenciahasználati jogosultság elosztására irányuló eljárás kiírási dokumentációjában a hírközlési hatóság határozza meg; következik, hogy hogy – mivel a 7.3. pont e körben kifejezetten választási lehetőséget biztosított a Hatóság számára – az abban foglalt kizáró feltételek csak akkor érvényesülnek, ha a Hatóság a dokumentációban erről rendelkezik.

Tekintettel arra, hogy a Dokumentáció az IHM rendelet 2. sz. mellékletének 7.3. pontjában említett vállalkozások közül csak az inkumbens szolgáltatók tekintetében tartalmazott kizáró feltételt az „A frekvenciablokk” vonatkozásában, ezért az állami szereplő indulása a korábbi jogszabályi környezetben is adott volt - az elsőfokú hatóság ezen értelmezés mentén járt el az árverési eljárás teljes időtartama alatt, azaz a korábban hatályos jogszabályok tekintetében sem állt fenn jogszabályba vagy a Dokumentációba foglalt kizárási feltételbe való ütközés a nyertes Konzorcium tekintetében.

Mindez azonban a jelen ügy érdemére vonatkozóan nincs befolyással az alábbiak miatt:

A 2011. október 7. napján hatályba lépett NMHH Ápszr. 28. § (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy a rendelet szabályait – mint eljárási szabályokat – a folyamatban lévő eljárásban is alkalmazni kell. A szintén 2011. október 7. napján hatályba lépett a frekvenciasávok felhasználási szabályainak megállapításáról szóló 7/2011. (X. 6.) NMHH rendelet (a továbbiakban: **NMHH RAT**) szabályai – mint anyagi jogi szabályok – a hatályba lépés napjától kötelezően alkalmazandók.

Már önmagában ebből a tényből következően is megállapítható, hogy a nyertes Konzorcium a pályázati eljárás időtartama alatt megfelelt a vonatkozó jogszabályoknak, és a kiírási Dokumentációnak, hiszen a kiírási Dokumentáció nem tartalmazott kizáró feltételt a Konzorcium tekintetében, a két NMHH rendeletet pedig az eljárás folyamán már alkalmazni kellett, tehát a jelentkezőknek az eljárás időtartama alatt ezen jogszabályoknak kellett megfelelniük.

Amennyiben a kérdést részletesen vizsgáljuk, akkor megállapítható, hogy az NMHH Ápszr. 4. § (1) bekezdés f) pontja a jelentkezőkre/részvevőkre vonatkozó személyi (részvételi) és egyéb feltételek meghatározását – az NMHH Ápszr.-ben meghatározott garanciális jelentőségű személyi (részvételi) feltételeken (9. §) túl – kizárólag a kiírási Dokumentáció tartalmi elemei közé utalta, – és ezzel összhangban az NMHH RAT-ból minden olyan elem kikerült, amely a kiírási Dokumentáció tartalmi körébe tartozó kérdést szabályoz.

Tekintettel arra, hogy a kiírási Dokumentáció már eredetileg sem tartalmazott kizárási feltételt az állami vállalat tekintetében, továbbá arra, hogy az NMHH Ápszr.-t a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kellett és annak 4. § (1) bekezdés f) pontja szerint jelentkezőkre/részvevőkre vonatkozó személyi (részvételi) és egyéb feltételek kizárólag a kiírási Dokumentációban határozhatók meg, továbbá arra, hogy az NMHH RAT – mint anyagi jogi szabály – sem tartalmazott a nyertes Konzorciummal szembeni kizáró feltételt, az elsőfokú hatóság helyes jogértelmezéssel jutott arra a jogi következtetésre, hogy az állami vállalat részt vehetett az árverési eljárás első fordulójában. Miután az NMHH Ápszr.-t a folyamatban lévő eljárásban is alkalmazni kellett, ezért az elsőfokú hatóság helyesen, már az NMHH Ápszr. 13. §-ában foglaltaknak való megfelelését vizsgálta valamennyi résztvevővel szemben.

Tekintettel arra, hogy az NMHH Ápszr. ezen szakasza szerint a részvételi feltételeknek, illetve a kiírási Dokumentációban meghatározott alaki és tartalmi érvényességi feltételeknek az árverési, illetve a pályázati eljárás teljes tartama alatt meg kell felelni, és ilyen feltételeket az NMHH Ápszr. 4. § (1) bekezdés f) pontja alapján – az NMHH Ápszr.-ben meghatározott garanciális jelentőségű személyi (részvételi) feltételeken (9. §) túl – kizárólag a kiírási Dokumentáció tartalmazhat, továbbá arra, hogy az eljárás kezdetétől fogva a kiírási Dokumentáció nem tartalmazott ilyen kizáró feltételt, ezért az első fordulóban nyertes Konzorcium az eljárás teljes ideje alatt megfelelt a részvételi feltételeknek. A Konzorciumnak az NMHH RAT rendelkezéseinek, valamint a kiírási dokumentációban foglaltaknak való megfelelést a Fellebbező sem vitatja.

E körben kiemelendő az is, hogy az Eht. 10. § (1) bekezdés j) pontja alapján a frekvenciákkal kapcsolatos tulajdonosi jogok gyakorlója a Hatóság. Amint arra a Fővárosi Bíróság két korábbi, a Hatóság által lefolytatott frekvencia-értékesítési eljárásaival kapcsolatban hozott 3. Kpk. 45544/2009/3. és 3. Kpk. 45529/2009/2. számú jogerős végzéseiben is utalt, a Ptk. tulajdonra vonatkozó rendelkezései [így különösen a 112. § (1) bekezdése] és az Eht. fenti szabályából megállapítható, hogy *„a hatóság az állam tulajdonosi jogait, ezen belül a rendelkezés jogát gyakorolja a frekvenciablokkok felett. Az államnak, mint tulajdonosnak szuverén, saját belátáson alapuló joga, hogy a frekvenciakészletet mikor, milyen feltételek között engedi át használatba másoknak.”*

A tulajdonnal való szabad rendelkezés körében az NMHH Ápszr. 6. § (2) bekezdése (akárcsak a Korm. rendelet korábbi 6. §-a) lehetővé teszi a kiírási Dokumentáció módosítását akár a részvételi feltételeket illetően is a 6. § (1) bekezdésében foglalt eljárási kötelezettségek betartása mellett (míg a Korm. rendelet ezt megengedte a jelentkezési határidő lejárta követően is, az NMHH Ápszr. csak a jelentkezési határidőt megelőző 10. napig).

Mindebből következik, hogy ez a szabály és egyben a tulajdonosi rendelkezési jog értelmét vesztené, és alkalmazhatatlan lenne, ha a Fellebbező által hivatkozott NMHH Ápszr. rendelkezést (13. §) a Fellebbező általi módon értelmeznénk. Ezért a Hatóságnak a Dokumentáció egészére vonatkozó módosítási joga, és az NMHH Ápszr. 13. §-ában foglaltak együttesen csakis úgy értelmezhetőek, hogy a módosított feltételeknek való megfelelés nyilvánvalóan a módosítás időpontjától kezdve vehető csak figyelembe.

Összefoglalóan tehát a másodfokú hatóság megállapítása szerint az állami szereplő árverési eljárásban való indulásának lehetőségét sem a korábbi jogszabályi rendelkezések és a kiírási Dokumentáció, sem pedig az NMHH Ápszr. és NMHH RAT nem zárják/zárták ki.

II. A Fellebbező által kifogásolt belföldi roaminggal és piacelemzési eljárással kapcsolatban a másodfokú hatóság álláspontja a következő:

Az Mttv. 114. § (2) bekezdése alapján, az Eht. 10. § (2) bekezdése szerint az Eht. 10. § (1) bekezdés j) pontjában foglalt hatáskörében a Hatóság gyakorolja a kormány politikájának megfelelően a rádiófrekvenciákra és azonosítókra vonatkozó állami tulajdonosi jogokat, gazdálkodást folytat a rádiófrekvenciák és azonosítók vonatkozásában és dönt a frekvenciahasználati jogosultság megszerzését szolgáló árverés és pályázat kiírásáról és lefolytatja a frekvenciahasználati jogosultság megszerzését szolgáló árverési és pályázati eljárásokat.

Emellett a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 112. § (1) bekezdése alapján a tulajdonost többek között megilleti az a jog, hogy a dolog birtokát, használatát, vagy hasznai szedésének jogát másnak átengedje (rendelkezési jog). Jelen eljárás az Eht. 10. § (1) bekezdés j) pontja alapján a Hatóság Hivatalának hatáskörébe tartozó olyan, az NMHH Ápsr., az Eht. és a Ket. szabályai szerint lefolytatott különleges eljárás, amelyben az eljárás lebonyolításával kapcsolatos feladatok nagy részét – ideértve a felhívás vagy hirdetmény elkészítését és közzétételét, továbbá a kiírási Dokumentáció kidolgozását is – a Hatóság látja el. A pályázati eljárás azért egy sajátos, speciális tárgyú hatósági eljárás, mert a Hatóság, mint állami szerv az Ápsr. és a Ket. eljárásrendjét alkalmazva mérlegelése alapján gazdálkodik a Ptk. 17. § e) pontja alapján kizárólagos állami tulajdonba tartozó frekvenciákkal. Azaz a Hatóság az állam nevében fellépve, az állami tulajdonra, annak hasznosítására nézve „köt megállapodást” a szolgáltatóval, amely hasznosítási eljárás módját és kereteit az Ápsr. és a Ket. meghatározza ugyan, mindez azonban nem változtat azon, hogy az államot (és a nevében fellépő hatóságot) a frekvenciákkal kapcsolatban ugyanazon jogok illetik meg, mint bármely más tulajdonost, így különösen a tulajdonnal való rendelkezés joga.

Így az állam (illetve a nevében fellépő hatóság) igenis jogosult dönteni arról, hogy a rendelkezésére álló szabad frekvenciát mikor, és az Ápsr. felhatalmazása alapján milyen feltételek mellett kívánja hasznosítani.

Ahogy a már említett Fővárosi Bíróság által hozott végzések is tartalmazzák: *„...a hatóság az állam tulajdonosi jogait, ezen belül a rendelkezés jogát gyakorolja a frekvenciablokkok felett. Az államnak, mint tulajdonosnak szuverén, saját belátáson alapuló joga, hogy a frekvenciakészletet mikor, milyen feltételek között engedi át használatba másoknak.”*

Ezzel összhangban autonóm jogállása okán a Hatóság, mint a tulajdonosi jogokat önállóan gyakorló szerv alakítja ki az árverési eljárás feltételeit (megjegyzendő, hogy a Dokumentációt a Korm. rendelet 4. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a polgári célú frekvenciagazdálkodásért felelős miniszter jóváhagyta), beleértve azon feltételeket, vállalásokat, melyeket a jelentkezőknek az árverési eljárásban való részvétel érdekében meg kell tenniük.

Az Mttv. hivatkozott rendelkezésével összhangban az NMHH Ápsr. 4. § (1) bekezdése tág körben biztosít lehetőséget a hatóságnak az árverési eljárás feltételeinek kialakítására azon célból, hogy az eljárással elérni kívánt célok teljesülhessenek. Az NMHH Ápsr. 4. § (1) bekezdésének j) pontjában foglaltak szerint a kiírási Dokumentációnak tartalmaznia kell többek között az adott eljárás sajátosságaihoz igazodó, illetve a Hatóság által jelentősnek ítélt egyéb feltételeket, így különösen a jelentkezők által kötelezően megteendő vállalásokat, melyeket a Hatóság szabadon alakít ki.

A belföldi roaming szolgáltatás nyújtására vonatkozó előírás kifejezetten egy olyan kötelezően megteendő vállalás, amely az eljárás sajátosságaihoz igazodik, hiszen egyértelmű, hogy egy új jogosult roaming szolgáltatás nélkül nem tud piacra lépni, nem tudja a szolgáltatását megindítani a Dokumentációban előírt feltételeknek megfelelően, vagyis ezen feltétel nélkül az új jogosult piacra lépése ellehetetlenülne, és ezzel együtt a kiírási Dokumentációban meghatározott, az Eht. 2. §-val konform célok, így különösen a fogyasztói jólét hosszú távú növelése érdekében a verseny fokozása, a piaci árak csökkenése, a rurális területek szélessávú internet-ellátottságának növelése, és nem utolsósorban a hatékony spektrumgazdálkodás megvalósítása lényegében értelmüket vesztenék. Holott a Hatóságnak, mint a frekvencia tulajdonjoga felett rendelkezési joggal bíró szervnek az NMHH Ápsr. fentebb említett szabályai alapján joga van meghatározni az értékesítési eljárás céljaihoz megfelelő eszközöket.

Fontos azonban azt is hangsúlyozni, hogy ezen vállalás a Fellebbezőnek (illetve a másik két, jelenleg is mobil rádiótelefon-szolgáltatást nyújtó szolgáltatónak is) bevételi forrást jelent, mivel a hálózatát nem költségtérítés nélkül kell átengednie, azaz a szolgáltatónak a nemzeti roaming biztosítása semmilyen többletköltséget nem okoz, semmilyen plusz vagy meg nem térített beruházással nem jár.

Itt kívánja megjegyezni a másodfokú hatóság azt a fontos tény is, hogy egy korábbi pályázati eljárás eredményeképpen megkötött, 1999. október 8-án kelt Koncessziós szerződés az „Integrált GSM 900 és DCS 1800 rendszerű közcélú mobil rádiótelefon szolgáltatás nyújtására Magyarország területén” a dokumentációban foglaltaknál jóval szigorúbb feltételeket támasztott az akkori „GSM szolgáltatók”-kal szemben a belföldi roaming megállapodás megkötésével kapcsolatban.

Belföldi roaming kötelezettség előírása az Európai Unió több tagállamának – például Olaszországnak és Görögországnak – gyakorlatában is megtalálható.

A másodfokú hatóság azonban a fentiekől függetlenül is hangsúlyozni kívánja, hogy a Fellebbező e körben nem magát az elsőfokú határozatot, vagy az elsőfokú hatóság eljárását támadja, hanem a Dokumentáció tartalmával szemben emel kifogást, melyet a 3.11. a) pont alapján megtett nyilatkozatában magára nézve kötelezőnek ismert el és a belföldi roaming körében külön nyilatkozatot is tett a dokumentáció 3.12. i) pontjának megfelelően.

E tekintetben különösen hangsúlyos, hogy a jelentkező köteles nyilatkozni arról, hogy a Dokumentációban foglaltakat önmagára nézve kötelezőnek ismeri el, nem csak önmagában a kiírási Dokumentáción alapuló rendelkezés, hanem azt az NMHH Ápszr. 10. § (1) bekezdésében előírt kógens szabály írja elő, amelyet az NMHH Ápszr. és a korábbi a Korm. rendelet Ápszr. szintén 10. § (1) bekezdésével egyezően tartalmaz, tehát ezen kötelezettség a Fellebbezőt (és a többi résztvevőt) az eljárás során mindvégig terhelte.

A Dokumentáció nem minősül a Ket. alapján határozatnak vagy végzésnek, vagyis hatósági döntésnek, így a Dokumentáció tartalmával szemben az ügyfelek fellebbezéssel nem élhetnek a Ket. 98. §-a alapján, az elsőfokú határozat pedig a Dokumentáció szövegével szinte teljes mértékben megegyezően tartalmazza a roaming szolgáltatásra vonatkozó előírásokat.

Ebből adódóan azzal, hogy a Fellebbező szabad döntése alapján elindult az árverési eljárás, arra érvényes jelentkezést nyújtott be, a jogszabály által előírt fenti kötelezettségnek önként alávetette magát, azaz a kiírási Dokumentációban foglaltakat az árverési eljárás során való nyertessége esetére magára nézve kötelezőnek ismerte el, a dokumentációban foglaltakat később a jogorvoslati eljárás során már nem jogosult vitatni.

A Fellebbező az árverésre való jelentkezés előtt nyilvánvalóan mérlegelte az ezzel járó kötelezettségeket, előnyöket és hátrányokat is, ezt követően hozta meg azon önként vállalt döntését, hogy a feltételek ismeretében elindul az árverési eljárás, és ennek keretében aláveti magát az NMHH Ápszr. (illetve a korábbi Korm. rendelet) 10. § (1) bekezdése szerint a kiírási Dokumentációban foglaltaknak. A Fellebbező tehát e körben félreértelmezi az önkéntesség fogalmát, amely nem a vállaláshoz, hanem az eljárás során való induláshoz kötődik, azaz ilyen módon a kiírási Dokumentációban foglalt valamennyi feltétel, kikötés, kötelezettség önkéntesen vállalt a szolgáltató által azzal az önkéntes cselekményével, mellyel az árverési eljárásra beadta a jelentkezését.

A kiírási Dokumentáció alapján ugyanis a résztvevőket számos olyan kötelezettség vagy vállalás terhelte, amelyet önként, jelentkezőként nem, vagy nem feltétlenül vállalna (pl. különböző fizetési kötelezettségek, speciális eljárásjogi jogkövetkezmények, meghatározott nyilatkozatok megtétele), azonban a Hatóság az értékesíteni kívánt frekvencia tekintetében a fentiekben kifejtett tulajdonosi jogkörére tekintettel az árverési eljárás céljának elérése érdekében szükségesnek tartott előírni.

Az önkéntesség tehát nem abban áll, hogy a jelentkező/részvevő egyenként válogathatna a kiírási Dokumentációban foglalt kötelezettségek és vállalások között, hanem a tekintetben, hogy jelentkezés esetén vagy valamennyi feltételt köteles elfogadni az idézett jogszabályhelyek alapján, vagy dönthet úgy, hogy nem indul az árverési eljárásan.

A fentiekből következik, hogy a Fellebbező tévesen azonosítja a Dokumentáció 5.4. pontjában írtakat a JPE kötelezettséggel, hiszen az elsőfokú hatóság nem folytatott le (nem is folytathatott volna le, mivel az az Elnök hatáskörébe tartozik) az Eht. 62. §-a szerinti piacelemzési eljárást, nem azonosította jelen árverési eljárásban jelentős piaci erejű szolgáltatóként a Fellebbezőt és nem rótt ki rá az Eht. XII. fejezetében meghatározott kötelezettséget, melynek megállapítására ténylegesen csak piacsabályozás keretében van mód.

A Dokumentáció 5.4. pontjában meghatározott, és egyébként a Dokumentációban valamennyi, a jelentkező eljárásban való indulásához kötődő kötelezettség, feltétel, és vállalás (így például bankgarancia benyújtása, sávátrendezési feltételek elfogadása stb.) nem e körbe tartozik, hanem egy árverési eljárásban való érvényes részvételhez kötődő feltétel, mely tekintetben minden egyes vállalkozás döntési szabadsággal bír, vagyis szabadon dönt a tekintetben, hogy a dokumentációban előírt feltételekkel részt vesz-e az eljárásan vagy sem.

Az 5.4. pontban szabályozott roaming-szolgáltatás tehát az árverési eljárásan való részvételhez kötődik, nem a Fellebbező JPE minősítéséből fakadó kötelezettség, a Fellebbező pedig a jelentkezésében foglalt tartalommal önként vállalta az 5.4. pont szerinti roaming szolgáltatás nyújtását.

A másodfokú hatóság kiemeli, hogy a Dokumentáció 5.4. pontja kifejezetten a roaming kötelezettségtől elkülönülten rendelkezik az esetleges ideiglenes piacelemzési eljárás megindításának lehetőségéről, mely alapjaiban különül el a részvételi feltételként meghatározott roaming szolgáltatás nyújtásától.

A másodfokú hatóság hangsúlyozza, hogy a belföldi roaming szolgáltatás nem kizárólag GSM (2G) technológiára vonatkozik, ez a kiírási dokumentáció egyetlen pontjából sem következik. Sőt a Dokumentáció 5.4 pontjában megfogalmazottakból *„Az új jogosult a roamingszerződés megkötésére irányuló kezdeményezését megküldi az inkumbens mobilszolgáltató részére, amelyben meghatározza az általa igénybe venni kívánt szolgáltatások típusát és mennyiségét.”* éppen az következik, hogy a jogosult roamingszerződés megkötésére irányuló igénye nem csak GSM technológiára vonatkozhat, hiszen ebben az esetben a szolgáltatások típusát értelmetlen lenne megjelölni.

Mindezek okán a másodfokú hatóság álláspontja szerint az elsőfokú hatóság helyesen és jogszerűen járt el a határozat meghozatala során, amikor a roaming kötelezettség tekintetében a Dokumentációnak megfelelő előírásokat fogalmazott meg.

Ami az Irányelvnek való megfelelést illeti, e körben sem tudja osztani a Fellebbező álláspontját a másodfokú hatóság.

A másodfokú hatóság az egybefoglalt elsőfokú határozat ellen benyújtott fellebbezéseket külön határozatban bírálta el.

A másodfokú hatóság megállapította, hogy a Fellebbező nem megfelelően rótt le a másodfokú eljárás díját, ezért az MD/34775-14/2011. számú végzésében határidő tűzésével hiánypótlásra hívta fel a Fellebbezőt 2012. február 21-én.

A Fellebbező a hiánypótlási felhívásban foglaltaknak határidőben eleget tett.

A Fellebbező a 2012. február 13-án kelt kérelme alapján 2012. február 23-án élt a Ket.-ben meghatározottak szerinti iratbetekintési jogával, melyről MD/34775-16/2011. számon készült jegyzőkönyv.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) 111. § (2) bekezdés *n*) pontja szerinti másodfokú hatósági döntési hatáskörét – az Mttv. 112. § (2) bekezdése alapján – az elnökhelyettesre delegálta.

A másodfokú hatóság a kifejtettek, illetve a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Szervezeti és Működési Szabályzat II. fejezetének 5.3. b) pontja és IV. fejezetének 16.1. g) pontja alapján delegált hatáskörében, valamint Ket. 105. § (1) bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A határozat meghozatalánál a bírósági felülvizsgálat lehetőségéről szóló tájékoztatás az Eht. 44. § (3)-(5) bekezdésein alapul. A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatának illetéke tekintetében az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés *h*) pontja az irányadó.

Budapest, 2012. március 9.

Mátrai Gábor
hírközlési elnökhelyettes

A határozatot kapják:

1. Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala Nyilvántartási és Tájékoztatási Főosztály (1133 Budapest, Visegrádi u. 106.)
2. Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Pénzügyi Osztály (1133 Budapest, Visegrádi u. 106.)
3. Dr. Csikai Attila ügyvéd (kézbesítési cím: 1096 Budapest, Lechner Ödön fasor 6.) útján a Vodafone Magyarország Zrt. (1096 Budapest, Lechner Ödön fasor 6.)
4. Telenor Magyarország Zrt. (2045 Törökbálint, Pannon út 1.)
5. Morley Allen & Overy Iroda dr. Sahin-Tóth Balázs ügyvéd (1075 Budapest, Madách Imre út 13-14.) útján a Magyar Telekom Nyrt. (1013 Budapest, Krisztina krt. 55.)
6. Magyar Posta-MFB-MVM Konzorcium (1138 Budapest, Dunavirág u. 2-6.) Rajnai Attila gazdasági vezérigazgató helyettes
7. DIGI Kft. (1134 Budapest, Váci út 35.) dr. Ryszka Sambor jogi igazgató

8. Lakatos, Köves és Társai Ügyvédi Iroda Dr. Lakatos Péter ügyvéd (1075 Budapest, Madách Imre út 14.) útján a Viettel Group
9. Irattár